

[Justitsministeren.]

også spørgsmålet om en grænse nedad for afbetalingskøb. Også det kan vi tale om, men her støder vi igen på problemet om brancheforskellighederne, som gør, at det næppe er muligt at fastsætte en generel bestemmelse i en kommende lov. Vi kan også diskutere, om det er rigtigt at sætte grænsen for, hvornår renteberegning skal finde sted, til 3 000 kr. eller højere eller lavere.

Jeg var ked af, at det ærede medlem var så betænkelig ved bestemmelsen i § 10 og jeg forstår også bestemmelsen i § 2 — det, som man kunne kalde det sociale moment. Det ærede medlem fandt, at det var noget tvivlsomt, om denne bestemmelse burde bibeholdes. Jeg vil gerne fremhæve, at denne bestemmelse findes i den norske og svenske lov. Jeg tror ikke på, at der vil være uovervindelige vanskeligheder for fageden forbundet med at administrere bestemmelsen, og jeg personlig lægger megen vægt på, at denne bestemmelse bibeholdes, fordi den også understreger lovens karakter af social beskyttelseslov.

Det ærede medlem hr. Anker Lau fandt, at lovforslaget i sin udformning var strengere mod sælgeren end mod køberen. Det ved jeg ikke rigtigt om man kan sige, det er vel en skønssag. Der er jo ikke tvivl om, at det ærede medlem kan få en meget interessant diskussion om denne materie med det ærede medlem hr. Kristen Amby, som, forekom det mig, plæderede for den stik modsatte opfattelse. Jeg tror, begge synspunkter har deres berettigelse, og jeg skulle dog tro, at lovforslaget så nogenlunde har fundet den rette balance.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby har ret i at understrege de uheldige sider ved afbetalingshandel overhovedet, og også når han fremhæver den betydning, som den forøgede kriminalitet har. Men jeg er ked af, at det ærede medlem bruger så stærkt udtryk som samfundsonde om hele denne form for handel. Jeg har den opfattelse, at den er nødvendig for, at den mindrebedrøvede del af befolkningen kan sikre sig mere varige goder. Jeg er derimod meget glad for det ærede medlems bemærkning om de bestemmelser, justitsministeriet har optaget i forslagens § 2 og § 10, de sociale bestemmelser. Jeg er også enig med det ærede medlem, når han siger, at en udvi-

delse af lovens område er nødvendig, fordi 3 000 kr.s grænsen siden 1917 er blevet forældet.

Det ærede medlem pegede på en række problemer, som burde drøftes i udvalget, og det ærede medlem sagde, jeg synes med megen ret, at man kan jo rejse det spørgsmål, hvad det her egentlig drejer sig om. Det ærede medlem har ret i, at det, at købet sker på afbetaling, ikke er det karakteristiske for denne handel; det karakteristiske ligger simpelthen i ejendomsforbeholdet, og man kan naturligvis ud fra det ærede medlems synspunkt sige, at det strider vel egentlig mod handelens princip. Det skal jeg ikke gøre bemærkninger til udover at minde om, at denne form for handel har vi jo fået fra USA, som vel nok — jeg siger det ikke i nogen ond mening — er det mest udpræget kapitalistiske land. Dér har denne handelsform fået en kolossal udbredelse.

Dernæst understregede det ærede medlem, også her synes jeg med rette, at sælgeren har en særlig privilegeret stilling, fordi han bevarer ejendomsretten til tingen, og det ærede medlem spurgte: Er det rimeligt, at han har denne stilling i forhold til andre handlende, som må klare sig med en almindelig kreditgivning, f. eks. handlende, der sælger fødevarer og andre forbrugsvarer til forbrugere med dårlig betalingsevne? Jeg synes, det ærede medlem har ret i at pege på, at her faktisk er et problem.

Det ærede medlem pegede også på de bestemmelser, der var optaget i det lovudkast, som var lavet i gældsordningsudvalget. Jeg er enig med det ærede medlem i, at vi ikke her kan foretage en ændring på et så begrænset område, men det er klart, at hvis hele spørgsmålet om en reform af konkursloven af 1874 tages op, kommer dette med.

Det ærede medlem gjorde en række bemærkninger om, at visse varegrupper måske burde undtages. Når vi ikke har gjort det i det lovforslag, der er udarbejdet i justitsministeriet, henviser jeg til den begrundelse, der er givet herfor i bemærkningerne. Men jeg forstår meget vel det ærede medlems betragtninger, og jeg synes, det vil være naturligt, at vi i udvalget drøfter de detailspørgsmål, det ærede medlem rejste, om det f. eks. er naturligt, at smykker kan købes på afbetaling, og jeg vil også gerne med det ærede medlem diskutere spørgs-